

Αντί προλόγου

Φίλες και φίλοι αναγνώστες,

Συνεπείς για τρίτη συνεχή χρονιά στο φθινοπωρινό μας "ραντεβού", σας παραδίδουμε το παρόν τρίτο τεύχος του "Φ" σε μια δύσκολη περίοδο για την Παιδεία γενικά, της Μαθηματικής περιλαμβανομένης. Μια περίοδο αμφισβήτησης της Εκπαίδευσης και των λειτουργιών της που φτάνει στα όρια της απαξίωσης. Κάποιοι μιλούν για μεθοδευμένες και ενορχηστρωμένες επιθέσεις από κέντρα που θέλουν το δάσκαλο άβουλο υποτακτικό με σκυμμένο το κεφάλι, απλό εκτελεστικό όργανο, ακόμη και των πλέον αντιφατικών αποφάσεων και εντολών των "ανωτέρων" του, μέσα και έξω από τη χώρα μας.

Δεν ξέρουμε κατά πόσο οι εκτιμήσεις αυτές είναι πλησιέστερα στην πραγματικότητα ή στη φαντασία κάποιων ανθρώπων. Εκείνο όμως που βιώνουν όσοι εμπλέκονται με οποιοδήποτε τρόπο στα της Εκπαίδευσης είναι μια αίσθηση προχειρότητας, ανεπάρκειας και έλλειψης διορατικότητας όσον αφορά το ρόλο της Εκπαίδευσης και της Παιδείας γενικότερα για το μέλλον αυτού του τόπου.

Όλοι οι "τσάροι", απ' αυτούς της οικονομίας μέχρι και αυτούς των ΜΜΕ τα τελευταία 25 χρόνια αντιμετώπιζαν και αντιμετωπίζουν την Εκπαίδευση με απίστευτη μικροψυχία, με στενομυαλιά, με καχυποψία και όχι σπάνια με συκοφαντία και προσπάθεια σπύλωσης φορέων της Εκπαιδευτικής Κοινότητας, (π.χ. μιλώντας συχνά για μικρό χρόνο εργασίας σε σχέση με άλλες ομάδες εργαζομένων και άλλα παρόμοια...).

Σίγουρα πολλοί δεν ξέρουν από κόπο (πνευματικό και σωματικό) και από λευκές νύχτες, αποτέλεσμα της έντασης και του στρές από αυτή την "ολιγόωρη!" δουλειά με τις ατελείωτες απαιτήσεις της, κυρίως εκτός του Σχολείου.

Σίγουρα πολλοί δεν έχουν κατανοήσει πως οι ανάγκες και οι απαιτήσεις της Κοινωνίας από τον εκπαιδευτικό πολλαπλασιάζονται χρόνο με το χρόνο.

Σίγουρα πολλοί δεν ξέρουν (ή κάνουν πως δεν ξέρουν) ότι αν κάτι πετυχαίνει η Εκπαίδευση στον τόπο μας τις τελευταίες δεκαετίες, αυτό εν πολλοίς οφείλεται στον "πατριωτισμό των Ελλήνων Εκπαιδευτικών".

Αλήθεια, υπάρχουν άλλες (Ευρωπαϊκές) χώρες που οφείλουν δεδουλευμένα 2 ή 3 χρόνων στους εκπαιδευτικούς τους ενώ ταυτόχρονα έχουν κατασπαταλήσει εκατοντάδες εκατομμυρίων Ευρώ για μεταρρυθμίσεις που πριν καν εφαρμοστούν αντιμετωφίζονται;

Υπάρχουν άραγε άλλες Ευρωπαϊκές χώρες που να κάνουν Εκπαιδευτική πολιτική χωρίς Εκπαιδευτική Έρευνα και χωρίς τη συμμετοχή των φυσικών υπευθύνων (όπως είναι τα Πανεπιστήμια, οι Εκπαιδευτικοί και η Κοινωνία);

Ομάδες "ήμετέρων", τράστ και μονοπώλια από τον εκδοτικό χώρο κυριολεκτικά λυμαίνονται χρόνια τώρα πακτωλούς κονδυλίων παρέχοντας υπερτιμημένες, χαμηλής ποιότητας υπηρεσίες.

Άνθρωποι διακεκριμένοι στο χώρο τους παραγκωνίζονται και αγνοούνται από τα διάφορα κέντρα εξουσίας (της Εκπαίδευσης) γιατί πρέπει πάση θυσία να προωθηθούν οι "ημέτεροι".

Σ' αυτή τη νοσηρή κατάσταση, μόνη μας ελπίδα η ανάπτυξη πρωτοβουλιών υπέρβασης. Περιθώρια υπάρχουν. Οποιοδήποτε σύστημα, όσο ασφνκτικό και ανταρχικό πλαίσιο κι αν διαθέτει, ποτέ δε θα μπορέσει να φιμώσει έντιμες φωνές διαμαρτυρίας και ανιδιοτελείς πρωτοβουλίες. Κι αυτή την αδυναμία (ευτυχώς) του οποιουδήποτε συστήματος, κάθε έντιμος άνθρωπος με γνώση και άποψη πάνω στο αντικείμενό του οφείλει να την αξιοποιεί και να μην κρατάει πράγματα και ιδέες αποκλειστικά για τον εαυτό του.

Η ανάπτυξη συλλογικών δραστηριοτήτων με σεβασμό στη διαφορετικότητα θέσεων και απόψεων, με στόχο να συμπεριλάβει το ευρύτερο δυνατό πλήθος ανθρώπων που ανησυχούν και αντιστέκονται στην αλλοτρίωση, θεωρούμε πως είναι αδήριτη αναγκαιότητα της εποχής.

Με την ελπίδα, το "Φθινόπωρο" στην Παιδεία να ακολουθήσει, ανατρέποντας τη ροή των πραγμάτων, μια "Άνοιξη", και με την πίστη ότι και το "Φ" αποτελεί μια μικρή, μια τόση δα ακτίδα φωτός σας παραδίδουμε το τρίτο τεύχος του και σας ευχόμαστε να περάσετε πολλές ευχάριστες και δημιουργικές ώρες μαζί του.

Στις σελίδες του θα βρείτε κατατεθειμένες σκέψεις, ιδέες, απόψεις, προτάσεις και προβληματισμούς πολλών ανθρώπων. Απλών μαχόμενων δασκάλων των Μαθηματικών μέχρι κορυφαίων προσωπικοτήτων του χώρου της Μαθηματικής Επιστήμης, όπως είναι ο καθηγητής του Πανεπιστημίου του Harvard, Barry Mazur ή ο καθηγητής του Ινστιτούτου Max Plank Friedrich Hirzebruch.

Σε όλους εκείνους που λίγο ή περισσότερο βοήθησαν στο στήσιμο αυτού του τεύχους και το όνομα τους αναφέρεται σε οποιαδήποτε σελίδα, από την πρώτη ως την τελευταία εκφράζονται θερμότερες ευχαριστίες έστω και αν στο σημείο αυτό δεν γίνεται ονομαστική αναφορά, από το φόβο και μόνο ότι είναι πολύ πιθανό κάποιο όνομα να παραληφθεί και ακούσια να πικραθεί έστω και ένας φίλος που συνέδραμε στη δημιουργία του παρόντος.

Θεωρώ επίσης υποχρέωσή μου να εκφράσω τις ευχαριστίες μου και προς την οικογένεια μου και ιδιαίτερα στα παιδιά μου Όλγα και Λευτέρη που τη συνέχιση της ύπαρξης του "Φ" την έχουν κάνει και δική τους υπόθεση και έχουν βοηθήσει τα μέγιστα σε πολλούς τομείς της δουλειάς. Από μεταφράσεις και απομαγνητοφωνήσεις μέχρι βελτιώσεις πολλών κειμένων ή και συγγραφή άρθρων (όπως το σχετικό με τα βραβεία Fields).

Αλλά και τους πραγματικά πολλούς φανατικούς φίλους του "Φ" από όλη την Ελλάδα που από τον Αύγουστο τηλεφωνούν για να μάθουν πότε θα κυκλοφορήσει το νέο τεύχος, τους ευχαριστώ θερμά, γιατί η επικοινωνία αυτή είναι δύναμη και κουράγιο για μένα για συνέχιση της προσπάθειας.

Τέλος εκφράζω τις ευχαριστίες μου προς την κυρία Καίτη Αλεξοπούλου και όλο το προσωπικό των εκδόσεων "Διηνεκές" για την κατανόηση και την ανταπόκριση στις υψηλές απαιτήσεις που τους θέτει η παρούσα έκδοση.

Βασίλης Ε. Βισκαδουράκης

Μαθηματικός, M.ed.Διδακτικής και Μεθοδολογίας των Μαθηματικών.

Ενιαίο Πειραματικό Λυκ. Ιωνιδείου Σχολής Πειραιά.